

فرار به جلوراه حل الجزایر نیست

القرب

● به‌نظر می‌رسد الجزایر که به‌دلیل بیماری «عبدالعزیز بوتفلیقه»، رئیس‌جمهور خانه‌نشین این کشور، دچار مشکلات متعددی شده است در سرگردانی عمیقی به‌سر می‌برد. هنوز چند روز از حادثهٔ «الغردیه» در جنوب کشور نگذشته بود که تروریست‌های القاعده توانستند ۹ سرباز الجزایری را در منطقه دیگری، که کمتر از ۱۲۰ کیلومتر با پایتخت فاصله دارد، به قتل برسانند. در حادثه الغردیه ده‌ها نفر کشته و زخمی شدند و خسارت‌های سنگینی به بار آمد. این کافی نیست که بلافاصله انکشت اتهام به‌سوی این یا آن گروه دراز شود. الجزایر نیازمند راه‌حلی جامع برای مشکلاتش است. اتهام‌زدن به چند گروه تروریستی درواقع به‌معنای فرار روبه‌جلو است و مشکلی را حل نمی‌کند؛ برای مثال در حادثه الغردیه این گروه‌های اهل سنت و اباضی‌ها بودند که هدف قرار گرفتند؛ کسانی که آماریزی‌اند و جزء فعال‌ترین بازرگانان این کشور به‌شمار می‌روند. آنها تباری موزامبیکی دارند. اعراب و آمازیغ‌ها سال‌های طولانی است در کنار هم زندگی می‌کنند و هرگز بین‌شان اختلافات مذهبی به این شکلی که امروز هست، وجود نداشت. از سال ۲۰۰۸ به این طرف است که هزار چندنگاهی خیرهای مربوط به درگیری‌های مذهبی بین آمازیکی‌ها و اعراب شنیده می‌شود و مقامات الجزایری نیز هر بار فقط به آرام‌کردن اوضاع اکتفا می‌کنند. درواقع دولت الجزایر پیوسته به‌دنبال راه فراری بوده است تا از این واقعیت که می‌توان ناشی را «الجزایر بیمار» نامید، خلاص شود؛ البته روشن نیست این الجزایر است که بیمار است یا بوتفلیقه؟ چگونه ممکن است کشوری رئیس‌جمهوری داشته باشد که نتواند سرچایش بنشیند و درعین‌حال بخواهد برای یک دوره دیگر هم نامزد شود. این در حالی است که الجزایر به رئیس‌جمهوری احتیاج دارد که همه‌چیز را زیر نظر داشته باشد و حداقل ۱۲ ساعت در روز کار کند. اگر نظام حکومتی الجزایر شبه‌ریاستی نبود، می‌شد از بیماری بوتفلیقه چشم‌پوشی کرد؛ اما در این کشور رئیس‌جمهور اختیارات زیادی در همه حوزه‌ها دارد و به‌ویژه وقتی شرایط به‌گونه‌ای است که مقامات باید تصمیمی قاطع و فوری برای بحرانی پیچیده مثل غرادی بگیرند، آن وقت کار مشکل می‌شود. این باورکردنی نیست که بیمار است و در کنار شهرهای بزرگ این کشور کسانی زندگی می‌کنند که به‌دلیل فقر مفرط، زندگی‌شان از گرسنگان بنگلادش و آفریقا وحشتناک‌تر است. چنین محیط‌هایی بهترین فضا

و شرایط را برای پرورش تروریسم به‌ویژه گروه‌هایی چون القاعده مهیا می‌کند. این کافی نیست که برخی مقامات الجزایری تقصیر را به گردن طرف‌های دیگر از جمله مراکشی‌ها ببینازند. راحل اصلی این است که پرسیده شود چرا القاعده هنوز در الجزایر فعال است؟ یا اینکه چرا آمازیغی‌ها از یک ستم تاریخی می‌نالند و احساس می‌کنند نسبت به برادران عرب‌شان وضعیت فرودست‌تری دارند. بحرانی که در شهر غرادیه اتفاق افتاد– و در هرحال دیگری هم می‌تواند تکرار شود– به‌سادگی نشان از یک بی‌اعتمادی عمیق بین شهروندان و دولت یا نهادهایی دارد که با شیوه‌های مختلفی همان کارهایی را می‌کنند که در دوران هواری بومدین در سال ۱۹۶۵ می‌کردند؛ به این معنا که هنوز مجموعه‌ای از افسران بلندپایه هستند که گرفتن انت‌انت‌های سه‌هکیم بر سرنوش‌ت شور مسلط شده‌اند. آنها میلیارد‌ها دلار درآمدهای نفت و گاز را به جیب می‌زنند. وقتی بوتفلیقه در سال ۱۹۹۹ بر سر کار آمد، کشور شاهد رشد قیمت‌های نفت و گاز بود و الجزایر به یک کشور ثروتمند بدل شده بود. آن

زمان ذخیره ارزی الجزایر به بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار می‌رسید. اما به‌جای اینکه این اموال صرف توسعه و تحقق عدالت اجتماعی شود، بخشی از آن صرف دادن رشوه به شهروندان و قریب یا ساکت‌کردن آنها شد و به‌جای اینکه آنها را برای کار تولیدی از طریق طرح‌های بزرگ توسعه بسیج کند، به رواج بی‌کاری در کشور دامن زد. هم‌اکنون بی‌کاری در الجزایر یک مشکل اصلی است و نقش مهمی در افراط‌گرایی آن‌هم در کشوری دارد که فاقد مدرسه یا برنامه‌های آموزشی مشخص است و بخش‌هایی از فرزندانش به دست گروه‌های افراطی آموزش می‌بینند. باوجود سقوط نظام تک‌حزبی درسال ۱۹۸۸، هیچ چیزی در الجزایر تغییر نکرد. الجزایر هنوز نتوانسته است خود را از درآمدهای نفتی برهاند و برخلاف مراکش که این کار را کرد، هنوز نتوانسته است اقتصادی پیشرفته داشته باشد. الجزایر مانند بسیاری دیگر از کشورهای عربی از فساد و رکود و سیاست‌های سرکوبگرانه رنج می‌برد. مقامات این کشور فقط سعی می‌کنند اذهان را از توجه به مشکلات اساسی کشور منحرف کنند. این در حالی است که قبل از هرچیز باید برای حل این بحران‌ها جسارت داشت و به وجود این مشکلات اعتراف کرد. به‌جای اینکه الجزایر نقشی کلیدی در ثبات منطقه داشته باشد، می‌بینیم پیوسته به‌دنبال رقابت با این و آن، انغم از لیبی یا تونس، است. ملت الجزایر ملت بزرگی است و مردان فوق‌العاده‌ای دارد. آنها قادرند به دور از شعارها و تبلیغات و دشمنی‌ها و دوستی‌ها به جگ این مشکلات بروند. تنها چیزی که لازم است این است که به‌جای فرار روبه‌جلو، خود را برای مقابله با این مشکلات آماده کنند. تردیدی وجود ندارد که در چنین شرایطی حضور یک رئیس‌جمهور ضروری خواهد بود؛ اما کسی که قادر به انجام مسئولیت‌هایش حتی در سطحی پایین باشد. آیا الجزایر حاضر است حقیقت خود را ببیند؟

«طالبان افغانستان»، یا آن‌طور که رهبران آن مدعی‌اند، «امارت اسلامی افغانستان» از بدو حیات اکنون ۱۹ساله خود، چنان با نام «ملاحمد عمر» عجین‌شده است که تفکیک این دو از یکدیگر کاری صعب و دشوار می‌نماید. اما آن‌طور که پیداست، داستان این همدات‌پنداری دیرین اکنون به‌صورت رسمی پایان یافته است. طالبان افغانستان در حالی روز پنجشنبه، خبر مرگ ملامحمد عمر، رهبر و بنیان‌گذار ۵۵ساله خود را تأیید کرده که لقب «امیرالمومنین» طالبان از این پس مشتری جدیدی به نام «ملاختر محمد منصور» یافته است. «ذبح‌الله مجاهد»، سخنگوی طالبان، طی بیانیه‌ای ضمن تأیید خبر مرگ ملاعمر، اعلام کرده رهبر پیشین این گروه بنیادگرا برای مدت‌ها از بیماری خاصی رنج می‌برده که در دو هفته گذشته به وخامت گراییده و در نهایت منجر به مرگ وی شده است؛ اظهاراتی که ناقض مدعای روز چهارشنبه دولت افغانستان مبنی بر درگذشت رهبر طالبان نزدیک به دو سال گذشته است. کابل پیش از این مدعی شده بود ملاعمر در آوریل ۲۰۱۳ و به‌دلیل ابتلا به بیماری سل، در بیمارستانی در پاکستان درگذشته است.

رقابت با داعش و صلح با کابل

«قاضی خلیل‌الله»، سخنگوی وزارت خارجه پاکستان در حالی از تأیید گزارش‌های مقامات افغانی سرباز زده و از ادامه تحقیقات پیرامون مرگ رهبر طالبان در خاک پاکستان خبر داده که طالبان در بیانیه مذکور اعلام داشته ملاعمر طی ۱۴ سال گذشته هیچ‌گاه خاک افغانستان را ترک نکرده است. رهبر درگذشته طالبان، از سال ۲۰۰۱ و آغاز حملات آمریکا به افغانستان، هیچ‌گاه در منظر عموم دیده نشده است؛ حقیقتی که همواره عرصه گمانه‌زنی‌های فراوان درباره محل اختفا و احتمال مرگ او بوده است. با تمام این اوصاف، اکنون که دیگر می‌توان با اطمینان چهره همیشه حاضر طالبان را از معادلات منطقه‌ای کنار

گذاشت، بدون شک این گروه بنیادگرا و پیروانش در دو جبهه رقابت با داعش و صلح با کابل، با بحرانی وجودی روبه‌رو خواهند بود؛ بحران‌هایی موازی که تشدید هر یک، به تعمیق آن دیگری خواهد انجامید. فرماندهان طالبان درحالی طی چند سال گذشته و هم‌زمان با رشد دامنه نفوذ تروریست‌های داعش، شاهد جداشدن تعداد وسیعی از جنگجویان خود بوده‌اند که به‌نظر می‌رسد حضور چهره‌ای جدید در رأس ساختار رهبری این گروه، اگرچه بسیاری از ناراضیانی‌ها و شبیه‌ها پیرامون نامرئی‌بودن رهبر طالبان را از میان برخواهد داشت، اما با کنار زدن هاله‌های کاریزماتیک او که از سابقه جنگ‌آوری‌ها تا چهره آسیب‌دیده ملاعمر را شامل می‌شود، بسیاری از شبه‌نظامیان طالبان را روانه صفوف داعش و رهبر مقتدر آن، ابوبکر البغدادی کند.

«مایکل کولمگن»، کارشناس افغانستان در مرکز مطالعات بین‌الملل «وودرو ویلسون» تنها

جهان

«ملاختر محمد منصور»، رهبر جدید طالبان شد

گرگ ومیش صلح

ساعاتی پس از تأیید خبر مرگ رهبر طالبان در گفت‌وگو با خبرنگاری فرانسه، ضمن اشاره به این واقعیت که مرگ ملاعمر، بزرگ‌ترین آزمون پیش‌روی طالبان از زمان تأسیس آن بوده، از او به‌عنوان همان نیروی یکپارچه‌سازی نام برده است که ساختار شکننده طالبان در فقدان او به عرصه مجادلاتی جدی و بعضاً خونین بدل خواهد شد. کولمگن البته برای آزمون ادعای خود باید تنها چند ساعت به انتظار می‌ن نشست تا طالبان طی بیانیه‌ای رسمی، همان گزینیه‌ای را به‌عنوان رهبر جدید خود معرفی کند که نه‌تنها بنابر پیش‌بینی‌ها احتمالاً باعث تضعیف هرچه بیشتر این گروه در قیاس با دیگر رقبای منطقه‌ای خواهد شد، بلکه روند مذاکرات صلح با دولت وحدت ملی افغانستان را نیز وارد فاز بحرانی جدیدی خواهد کرد.

طالبان در حالی روز گذشته طی بیانیه‌ای، از «ملاختر محمد منصور»، رهبر و امیرالمومنین

آزادی‌ارزندان

محمد ابوطیر، از **قانون‌گذاران حماس**، پس از گذراندن دو سال در زندان‌های اسرائیل آزاد شد. ابوطیر ۹ سال از عمر خود را در زندان به‌سر برده است. او پیش از اسارت در سال ۲۰۰۶ به شورای قانون‌گذاران فلسطینی راه یافت. (**اورشليم پست**)

رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها مورد پیگرد قضائی قرار گرفت

شمشیر از رو

پیشین خود درحال تخریب حزب دموکراتیک خلق‌ها، یکی از احزاب طرفدار کردهاست، که در انتخابات پارلمانی اخیر ۱۳ درصد آرا را به دست آورد. در اولین اقدام برای ضربه‌زدن به این حزب، داستانی ترکیه، «صلاح‌الدین دمیرتاش»، رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها را مورد پیگرد قضائی قرار داد. خبر آغاز تحقیقات قضائی علیه دمیرتاش را روز پنجشنبه خبرگزاری رسمی «آنادولوی» ترکیه منتشر کرد و به‌سرعت در دیگر رسانه‌های ترکیه منتشر شد. براساس گزارش‌ها، اتهام دمیرتاش تحریک و سرکردن گروهی از مخالفان دولت در تظاهرات اعتراضی سال گذشته در جنوب شرقی ترکیه بود که حدود ۳۵ کشته برجای گذاشت. تظاهرات سال گذشته علیه عدم کمک دولت ترکیه به کردهای

جدید طالبان به‌عنوان معتمد ملاعمر و هدایت‌کننده اصلی فعالیت‌های جهادی در ماه‌های اخیر تمجید کرده که دولت ملاحمد بن ابا بود در پایان ماه جاری میلادی میزبان مذاکرات صلح افغانستان باشد، گفت‌وگوهای طرفین را برای مدت نامعلومی به عقب انداخته است. وزارت خارجه افغانستان در حالی روز گذشته از تعهد همیشگی خود به تلاش برای برقراری صلح در کشور همسایه سخن گفته است که گفته می‌شود رهبر جدید طالبان از روابط نزدیکی با مقامات پاکستانی برخوردار است. ملاختر که طی سال‌های اخیر و پس از بازداشت ملابرادر، به معاونت ملاعمر دست یافته و اکنون با اکثریت آرای شورای نمایندگان طالبان در کوئته پاکستان، به‌عنوان رهبر این گروه بنیادگرا انتخاب شده است، از مدت‌ها پیش و پس از آنکه با آغاز زمزمه صلح، ساختار فرماندهی طالبان دچار انشعاب شد، همواره پشتیبان مذاکرات بوده است. با تمام این اوصاف، نزدیکی روابط با پاکستان و همسویی با روند مذاکرات صلح چندان‌که دولت اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان را نسبت به کشایشی در مذاکرات صلح خوشبین کرده، دلگرم‌کننده نیست. شاهد این مدعا نیز تعمیق هرچه بیشتر دوگانه مخالفان و موافقان صلح در ساختار فرماندهی طالبان است که برای مثال در بیانیه روز گذشته دفتر سیاسی این گروه در دوحه، پایتخت قطر، به‌خوبی نمایان شده است. دفتر سیاسی طالبان به ریاست طب‌آقا، یکی از فرماندهان ارشد این گروه که خواستار جانشینی «ملایعقوب»، فرزند ۲۶ساله ملاعمر بوده در حالی از روند مذاکرات صلح در پاکستان اظهار بی‌اطلاعی کرده است که انتصاب «سراج‌الدین حقانی»، رهبر شبدهی حقانی و یکی از خشن‌ترین گروه‌های جهادی در مرز پاکستان و افغانستان به معاونت رهبر جدید طالبان، چشم‌انداز صلح در منطقه را در هاله‌ای از ابهام فرو خواهد برد.

همچنان درصدر

دونالد ترامپ، **جمهوری خواه**، همچنان بیشترین محبوبیت را در میان این حزب دارد. ترامپ توانست حمایت ۲ درصدی شرکت‌کنندگان را به خود جلب کند. در دو سال گذشته میچ کاندیدایی نتوانسته در نظرسنجی‌های «کونیئی پیک» به چنین محبوبیتی برسد. (**بولتیوک**)

هم‌زمان، حملات ترکیه علیه مواضع پ‌ک در شمال عراق هم ادامه داشت. روز پنجشنبه نیروهای پ‌ک در پاسخ به حملات ارتش ترکیه، سه سرباز ترک را کشتند و از همین‌رو حملات هوایی ترکیه با شدت بیشتری از سر گرفته شد. براساس گزارش‌ها، روز پنجشنبه ۳۰ فروند جنگنده نیروی هوایی ترکیه پنج نقطه از پایگاه‌های پ‌ک را بمباران کردند. به گزارش حریت، بیش از این حمله، تنها در پی دو حمله هوایی ارتش ترکیه علیه پایگاه‌های پ‌ک در داخل ترکیه و شمال عراق، حدود ۱۹۰ نفر از اعضای پ‌ک کشته شدند.

همان‌طور که اردوغان گفته، ترکیه اکنون در حال جنگ است نه‌تنها با سوریه، بلکه با کردهای خودش. این یعنی رئیس‌جمهوری ترکیه که تاب هیچ مخالفتی را ندارد، بازی خطرناکی را آغاز کرده است. درنهایت ترکیه از ماندن بسیاری از کشورهای خاورمیانه، ناام می‌اند اما به‌واسطه حمله گروهی تروریستی مانند داعش، بلکه به دست‌های کسی که می‌گوید نبرد با ترور را آغاز کرده.

نگاهی به پدیده «اردوغانیسم»

آخر دستگیر شده‌اند و بیشتر گردهمایی‌ها و تظاهرات اعتراضی مردم حامی کردها و چپ‌های ترکیه در شهرهای استانبول، دیاربکر، آمیزر، آنکارا و ده‌ها شهر دیگر به بهانه ارتباط با تروریست‌ها به‌شدت سرکوب شده است. چنانچه در اعتراض به این سرکوب‌ها «شیلان امین‌اوغلو» از نمایندگان حزب دموکراتیک خلق‌ها می‌گوید ملت کرد ضمن خویشنداری، در این درگیری‌ها شرکت نکرد. به همین دلیل باید به اهداف رجب طیب اردوغان در پشت این ماجرا و اتخاذ سیاست جدیدی که به‌زعم عده‌ای از کارشناسان به تجدیدنظر وی درخصوص مبارزه با تروریسم تعبیر شده است، با ذکر دلایلی توجه ویژه کرد.
۱- بعد از ۱۳ سال حکمرانی مطلق توسط حزب عدالت و توسعه در انتخابات اخیر پارلمانی ترکیه، این حزب شکست سختی خورد و حتی از کسب اکثریت پارلمانی برای تشکیل دولت حزبی هم بازماند. اردوغان که رویای کسب دوسوم آرا را برای تغییر قانون اساسی را در سر می‌پروراند، با پیروزی تاریخی حزب دموکراتیک خلق‌ها برای کسب ۱۳ درصد آرا و ۸۰ کرسی پارلمانی، بازنده اصلی تحولات اخیر داخلی بود.
۲- با عدم همکاری احزاب اپوزیسیون برای مشارکت در دولت ائتلافی به رهبری حزب عدالت و توسعه و احتمال تجدید انتخابات، اردوغان که دیگر رای کردها را از دست داده بود، به ناسیونالیست ترک کرد پناه برد و به‌تبع این سیاست جدید، سرکوب کردها در اولویت قرار گرفت.
۳- با انتشار اسناد و مدارک مستند درباره

کشته‌شدن نواز د فلسطینی در حمله به جنوب نابلس

● یک نوزاد فلسطینی در آتش‌سوزی عمدی در کرانه‌باختری رود اردن جان خود را از دست داده است. «نبیل ابوردینه»، سخنگوی تشکیلات خودگردان فلسطین، نیز این اقدام را جنایتی شنع دانست و گفت: اگر فشارهای دولت اسرائیل بر ادامه شهرک‌سازی‌ها و حمایت از شهرک‌نشینان نبود چنین جنایتی رخ نمی‌داد. «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان، پس از نشست فوری در رام‌الله، گفت: ما هرگز در مقابل جنایت‌های شهرک‌نشینان ساکت نخواهیم نشست و به دادگاه کیفری بین‌المللی نیز خواهیم رفت. ما در آینده‌ای نزدیک موضع دیگری را اتخاذ خواهیم کرد. سخنگوی پلیس اسرائیل هم گفت نشانه‌هایی که در محل دیده می‌شود از جمله شعارهای نوشته‌شده بر دیوار خانه، به‌حلات گذشته یهودیان تندرو موسوم به سیاست یا عملیات «برجسی» شباهت دارد. «بنیامین تانیا‌هو»، نخست‌وزیر اسرائیل، این حمله را «از هر جهت یک اقدام تروریستی» توصیف کرده و دستور بررسی و یافتن عاملان آن را داده است و «موشه یعلون»، وزیر دفاع اسرائیل، هم گفته «آتش‌زدن خانه و سوزاندن طفل فلسطینی یک اقدام تروریستی است» و افزوده «اجازه نخواهیم داد تروریسم جان فلسطینی‌ها را بگیرد».

سیریزا:کنگره فوق‌العاده برگزار می‌کند

● کمیته مرکزی حزب «سیریزا» پنجشنبه پیشنهاد «الکسیس سیریزاس»، رهبر این حزب و نخست‌وزیر یونان را برای برگزاری یک کنگره فوق‌العاده پذیرفت اما در مورد طرح رأی‌گیری از اعضای این حزب درباره سیاست استراتژیک، با طلبکاران یونان به نتیجه‌ای نرسید. به گزارش یورونیوز، در ادامه اختلافات عمیق چپ‌های رادیکال در درون سیریزا با سیاست‌های در پیش گرفته‌شده در قبال طلبکاران یونان، سیریزاس در جریان نشست کمیته مرکزی این حزب، پیشنهاد‌های خود را مطرح کرد. کنگره فوق‌العاده سیریزا قرار است در ماه سپتامبر برگزار شود. پلتفرم چپ که به‌نظر می‌رسد چپ‌ترین جناح سیریزا است، خواستار ترک فوری مذاکرات با طلبکاران یونان و برگزاری کنگره عادی برای تعیین خط حزب شده است. دولت یونان امیدوار است تا ۲۰ آگوست وضعیت را مهار کند. این روز مهلت مهم برای بازپرداخت به بانک مرکزی اروپا و مذاکره با طلبکاران برای دریافت سومین بسته کمک مالی است که می‌تواند به ۸۶ میلیارد یورو برسد.

آمریکا تحریم‌های بیشتری علیه روسیه اعمال کرد

● آمریکا با اعمال تحریم‌های بیشتر علیه روسیه و حامیش در اوکراین، اسامی زندگیان یک میلیارد و تاجر گاز روس، اپراتورهای بندر کریمه و مقام‌های سابق اوکراین را به فهرست کسانی که در پاسخ به اقدامات روسیه در اوکراین مجازات می‌شوند، اضافه کرد. به گزارش خبرگزاری روتتر، دفتر کنترل دارایی‌های خارجهی وزارت خزانه‌داری آمریکا تحریم‌هایی را علیه هشت نهاد و مقامی که به گفته این وزارتخانه از گناید تیمچنکو، تاجر گاز سرشناس روسی، که پیش از این تحریم شده بود، پشتیبانی می‌کردند، اعمال کرد. این اقدامات آمریکا به منظور وادارکردن روسیه به تبعیت از تعهدات حفظ صلحی که چندی پیش در شهر «مینسک» بلاروس امضا شدند تا به جنگ در شرق اوکراین پایان دهند، انجام شدند.

امضای قرارداد امنیتی بین قاهره و ریاض

● جانشین ولیعهد عربستان در سفر به مصر با رئیس‌جمهور این کشور در قاهره دیدار و بر تقویت امنیت و ثبات در منطقه و لزوم تقویت همکاری‌های نظامی میان دو کشور تأکید کرد. به گزارش الجزیره، «عبدالفتاح سیسی»، رئیس‌جمهور مصر و «محمد بن‌سلمان»، جانشین ولیعهد عربستان و وزیر دفاع این کشور در دیدار خود در قاهره توافق‌نامه جدیدی را برای تقویت همکاری در زمینه نظامی و اقتصادی امضا کرده و بر عزم و اراده خود برای حمایت از امنیت ملی کشورهای عربی و تلاش برای تشکیل نیروی مشترک عربی تأکید کردند. در طرف دیگر، بیانیه‌ای که در پایان نشست آنها صادر شد، بر تقویت امنیت و ثبات در منطقه و مخالفت با هرگونه مداخله بر امور داخلی کشورهای عربی و لزوم تقویت همکاری و سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه انرژی و تقویت اقتصاد دو کشور، تأکید کردند.

جاسوسی آمریکا از دولت زاپین

● سایات افشاگر «ویکی‌لیکس» اسناد جدیدی را در مورد اقدامات مخفیانه آمریکا منتشر کرده که براساس این اسناد، نهادهای امنیتی ایالات متحده از مقامات ژاپنی جاسوسی کرده‌اند. به گزارش روتتر، براساس این اسناد آژانس امنیت ملی آمریکا که ۱۶ سال ۳۵ هفت در ژاپن جاسوسی کرده است، براساس این گزارش، علاوه بر سیاست‌مداران ژاپنی، شرکت‌های مهم این کشور از جمله میتسوبیشی نیز در فهرست جاسوسان آمریکایی قرار داشته‌اند.